

การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด

The Development of Creative Writing of Grade 8 Students by Guilford According to the Concept
เด่นไชย ภูลม^{1*} และ บัญชา เกียรติจรุงพันธ์²

Denchai Phulom^{1*} and Buncha Kiatjarungphan²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Assistant Professor, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบกลุ่มเดียวทดสอบหลังเรียน กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดงกลาง อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศัยภูมิ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด พบว่านักเรียนร้อยละ 92.30 มีคะแนนความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เฉลี่ยร้อยละ 86.54 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75 ตามที่กำหนดไว้ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนตามแนวคิดของ กิลฟอร์ด โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 คุณภาพระดับมาก

คำสำคัญ: การเขียนเชิงสร้างสรรค์, แนวคิดของกิลฟอร์ด

Abstract

This research study, The Development of Creative Writing of Grade 8 Students by Guilford according to the concept, by the purpose: 1) The Development of Creative Writing expected average test score of 80 percent of the total score and numbers of students passing this section to be 75 percent of the total numbers of students in this study, 2) to study Grade 8 students, satisfaction on learning activity management, By Guilford according to the concept score of 75 percent of the total score and numbers of students passing this section to be 75 percent of the total numbers of students in this study. One-Group-posttest Only Design Was administered in this study.

* Corresponding author. Tel.: +66 (0)6857 0915

Email address: dphulom@gmail.com

The study group consists of 13 Grade 8 students from Ban Dong Klang, Kongsan district, Chaiyaphum province. The instruments used in this study consists of 1) Six teaching based lesson plans the Knowledge Management lesson plans of Guiiford according to the concept 2) the ability Test Creative Writing 3) the students, Satisfaction on learning activity By Guiiford according to the concept, Statistic tools used in data analysis are arithmetic mean, standard deviation, percentage. The results of this study shows that 1) For the students, writing ability Creative by using Guiiford according to the concept, found that 92.30% of students has average score for 86.54%, passing the specified criterion as 75/75. For the finding of students, overall satisfaction on learning activity management by using Guiiford according to the concept, found that the average score of students satisfaction was 4.31, the quality was in "High" level

Keywords: Creative Writing, Guiiford According to the Concept

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป [3]

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ 5 หัวข้อได้แก่ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟัง การดู และการพูด 4) หลักการใช้ภาษา และ 5) วรรณคดี และวรรณกรรม การกำหนดสาระการเรียนรู้นี้ถือเป็นสาระแกนกลางที่ทุกคนจะต้องเรียนและต้องสามารถใช้ทักษะเชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียนได้ [3]

ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมอง เป็นความสามารถที่จะคิดได้กว้างไกลหลายทิศทางหรือที่เรียกว่าแบบอนกนัย (Divergent Thinking) เป็นความสามารถในการคิดนอกกรอบ (Lateral Thinking) เพื่อสร้างแนวคิดใหม่ที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาได้หลายๆ แนวคิด และนำแนวคิดเหล่านี้ไปพัฒนาต่อเพื่อให้สามารถใช้แก้ปัญหา

ที่ต้องการได้ ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยความคล่องในการคิด ความคิดยืดหยุ่น และความคิดแปลก คนที่มีลักษณะดังกล่าวจะต้อง เป็นคนกล้าคิด ไม่กลัวถูกวิพากษ์วิจารณ์และมีอิสระในการคิด ความคิดสร้างสรรค์เป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้คนเราหาหนทางในการดำเนินชีวิตและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ด้วยวิธีการใหม่ ทั้งยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาด้านร่างกายสติปัญญา ส่งเสริมให้เด็กได้สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง เพื่อสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ เพิ่มโอกาสความสำเร็จในการแก้ปัญหาและการทำสิ่งต่างๆ แทนการยึดติดรูปแบบเดิมๆ ซึ่งไม่ได้ช่วยให้เราก้าวไปข้างหน้าแต่อย่างใด ความคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่พรสวรรค์แต่อยู่ที่การเรียนรู้ทักษะและการฝึกฝน หากเราพัฒนาศักยภาพของสมองในส่วนของความคิดสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพ เราจะพบว่าทุกๆ ปัญหาที่มีคำตอบที่ สามารถปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมรอเราอยู่เสมอ [3]

การเขียน (writing) หมายถึง การเรียบเรียงความรู้ ความคิดและประสบการณ์ ต่างๆ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การเขียนเป็นทักษะ การสื่อสารที่สำคัญ ที่ผู้เขียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้เกิดทักษะ เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ เนื่องจาก การเขียนถือเป็นศิลปะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้ความคิด ตลอดจนความรู้สึกและอารมณ์ต่างๆ จากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน การเขียนสร้างสรรค์เป็นพลังที่ทำให้เกิดสาระทางวิชาการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความมีเหตุผล (สมองซีกซ้าย) และส่วนของการคิดสร้างสรรค์ (สมองซีกขวา) โดยจะต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดทักษะ ซึ่งนอกจากจะพัฒนาทักษะการเขียนแล้วยังทำให้ทักษะอื่นๆ พัฒนาไปด้วย การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Writing) จึงหมายถึงการเรียบเรียงความรู้และประสบการณ์ที่เกิดจากความคิดและจินตนาการของตนเองโดยที่มีได้ลอกเลียนแบบ

มาจากผู้อื่น การคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือเมื่อมนุษย์เกิดความคิดเชิงสร้างสรรค์แล้วก็จะสื่อสารออกมาในลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์, [4] [8] และ [7]

การเขียนเชิงสร้างสรรค์นับว่าเป็นทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาการศึกษาทุกทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ และประสบการณ์ โดยเชื่อมโยงลำดับความคิดให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวย สามารถเขียนได้หลายมุม แปลกและไม่ซ้ำแบบใครเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจตรงกับผู้เขียนต้องการ และได้ผลงานที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร

การคิดสร้างสรรค์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นศิลปะทางภาษาผู้เขียนจะต้องเข้าใจเรื่องการเขียนทั่วไปเป็นพื้นฐานและรู้ถึงที่มาของการที่จะเขียนให้เกิดเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นคือความคิดสร้างสรรค์ที่จะต้องอยู่ในตัวจึงจะสามารถสร้างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ กล่าวคือการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นผลสะท้อนของความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น คิตรีเริ่มคิดยืดหยุ่น และคิดละเอียดลออ ในการสรรค์สร้างผลงานออกมาให้มีความแปลกใหม่ มีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับ ดังนั้นความสำคัญของธรรมชาติของความคิดสร้างสรรค์ ความหมาย องค์ประกอบและขั้นตอนของความคิดสร้างสรรค์ จึงเป็นสิ่งที่ต้องกล่าวถึงในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าใดนัก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่ายังมีปัญหาและอุปสรรคอยู่มาก เนื่องจากการฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งหมายถึงการฝึกความคิดสร้างสรรค์ แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นข้อความหรือเรื่องราวตามลำดับขั้นตอนนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ค่อนข้างยาก และในการสอนภาษาไทยที่ผ่านมามีครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังคงเน้น และยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและยังใช้วิธีการสอนแบบเน้นผลงานที่ยึดความถูกต้องของรูปแบบการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ค่อยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นการที่จะพัฒนากระบวนการเขียนในเชิงสร้างสรรค์ ต้องควบคู่ไปกับการพัฒนากระบวนการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ก็เพราะว่ากระบวนการคิดสร้างสรรค์นั้นถือเป็นกระบวนการทางความคิดที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อตัวเด็ก คือจะทำให้สามารถสร้างความคิด สร้างจินตนาการ โดยไม่จนต่อสถานการณ์หรือ

สภาพแวดล้อม ความคิดสร้างสรรค์เป็นพลัง ทางความคิดที่ทุกคนมาแต่กำเนิด หากได้รับการกระตุ้นและพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีการสอนที่เอื้ออำนวยพลังแห่งการสร้างสรรค์ก็就会被ผลักดันให้เกิดขึ้นซึ่งจะเป็นผลทำให้เด็กสามารถเสนอแนวคิดที่อิสระมีความคิดที่ฉีกกรอบออกไป และสามารถหาหนทางในการสร้างสรรค์สิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ได้นานับการ อีกทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะช่วยกระตุ้นประสิทธิภาพในการเขียนให้กับเด็ก จนมีความมั่นใจในการสร้างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพได้มากยิ่งขึ้น [7], [5]

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านดงกลาง ต.ดงกลาง อ.คอนสาร จ.ชัยภูมิ เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขนาดเล็ก ที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จะเห็นได้จากรายงานผลการประเมินการทดสอบทางการศึกษาตามเกณฑ์เป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำปีการศึกษา 2557 คือ ร้อยละ 75 พบว่าคะแนนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 มีผลการประเมินเท่ากับ ร้อยละ 68.57 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลโดยการสอบถามจากครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆ พบว่า นักเรียนขาดทักษะการคิดและการเขียน ไม่สามารถเขียนสื่อสารความรู้ความคิดของตนเองได้อย่างสร้างสรรค์ นักเรียนส่วนมากมีปัญหาด้านการเขียน เช่น การเขียนบรรยาย การเขียนเล่าเรื่อง นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดทักษะ ในการเขียน ทำให้การใช้ภาษาไม่เหมาะสม ขาดการเชื่อมโยงความรู้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในหลายวิชาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน

ความคิดสร้างสรรค์ คือ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้โดยไม่มีขอบเขตจำกัด บุคคลสามารถมีความคิดสร้างสรรค์ในหลายแบบ และผลของความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นนั้นมีมากมายไม่มีข้อจำกัดเช่นกัน Torrance (1971, อ้างถึงใน สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม, 2544) [10] ในขณะที่ Guilford (1950, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี, 2537) [6] มองว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะความคิดอเนกนัย (Divergent thinking) คือ ความคิด หลายทาง หลายแง่มุม คิดกว้างไกล ซึ่งจะนำไปสู่การคิดประดิษฐ์แปลกใหม่รวมถึงการคิดค้นพบวิธีการแก้ปัญหาได้สำเร็จ และความคิดอเนกนัยที่ว่านี้ประกอบด้วยลักษณะความคิดริเริ่ม ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิดและความคิดละเอียดลออ นอกจากนี้ความคิดสร้างสรรค์ยังเป็นการสร้างสิ่งใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม [2] แต่หาก

พิจารณาความคิดสร้างสรรค์ในเชิงผลงาน (Product) ผลงานนั้นต้องเป็นงานที่แปลกใหม่และมีคุณค่า กล่าวคือใช้ได้โดยมีคนยอมรับ ถ้าพิจารณาในเชิงกระบวนการ (Process) กระบวนการคิดสร้างสรรค์ คือ การเชื่อมโยง สิ่งของหรือความคิดที่มีความแตกต่างกันมากเข้าด้วยกัน ถ้าพิจารณาในเชิงบุคคล บุคคลนั้นจะต้องเป็นคนที่มีความแปลกเป็นตัวของตัวเอง (Originality) เป็นผู้มีความคิดคล่อง (Fluency) มีความยืดหยุ่น (Flexibility) และสามารถให้รายละเอียดในความคิด นั้นๆ ได้ (Elaboration) [10]

จากคำนิยามดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าสามารถให้คำจำกัดความที่แน่นอนตายตัวลงไปได้ แต่พอสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะของความคิดแปลกใหม่ที่อาจเกิดจากการคิดปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจากความคิดเดิม และเป็นความคิดที่เป็นประโยชน์ภายใต้ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาโดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของ กิลฟอร์ด ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถการคิด และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของ กิลฟอร์ด มีดังนี้ ขั้นที่ 1 เผชิญสิ่งเร้ากระตุ้นการคิด ขั้นที่ 2 พิจารณาอย่างหลากหลายได้แก่ คิดริเริ่ม คิดคล่อง แคล้ว คิดยืดหยุ่นและคิดละเอียดลออ ขั้นที่ 3 รวบรวมและจัดระบบข้อมูล ขั้นที่ 4 ปฏิบัติการสื่อสารความคิด ขั้นที่ 5 นำเสนอผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งรูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยนำแนวความคิดของกิลฟอร์ด มาลำดับความสำคัญในการพัฒนาความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้เกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 13 คนกำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านดงกลาง อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 2

2. **รูปแบบการวิจัย** เป็นการวิจัยเชิงทดลองทำการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (One-Shot Case Study) มีการทดสอบหลังเรียน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 **ตัวแปรต้น** รูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด

3.2 **ตัวแปรตาม** คือ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบ วัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ปฐมนิเทศนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด ซึ่งแจ้งบทบาทของครู บทบาทของนักเรียน วิถีวัดผลประเมินผลให้นักเรียนเข้าใจ

5.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

5.3 พัฒนาความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์จากการทำกิจกรรมตามใบงานในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1-6 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่ออธิบายความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์

5.4 ประเมินผลความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 6 แผน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน นำข้อมูลไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลรายงานผล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบความสามารถเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์ ที่กำหนดคือ

เกณฑ์ความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ร้อยละ 75 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน พบว่า มี คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.77 คิดเป็นร้อยละ 84.82 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 92.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 75

1.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 คุณภาพระดับมาก

2. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนสูงสุด 38 คะแนน คะแนนต่ำสุด 29 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.77 คิดเป็นร้อยละ 84.82 นักเรียนทั้งหมด 13 คน ใช้เกณฑ์การผ่านร้อยละ 75 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 92.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 75 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางร่างกาย สติปัญญา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบโดยศึกษาทฤษฎีหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นำมาสร้างกิจกรรมโดยการวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดเนื้อหา ตัวชี้วัด กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล โดยทุกขั้นตอนผ่านการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การสังเกต การระดมความคิด และการปฏิบัติงานกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองมากที่สุด ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกสามารถถ่ายทอดความ

คิดออกมา ข้อความ และเรื่องราว ดังที่ประกาศรี สีหอำไพ (2531) [12] กล่าวว่า การเขียนเป็นการสังเคราะห์สิ่งที่เรารู้มา โดยใช้ความคิดในงานเขียนของตนเองถ่ายทอดให้ผู้อื่นรู้ โดยใช้ความคิดของตนกับผู้อื่น การพัฒนาความคิดจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในกระบวนการเขียน ดังนั้น การเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนา ความคิด และการเขียนควบคู่กันไปสอดคล้องกับวรรณิ โสมประยูร (2539) [13] ได้กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นลายลักษณ์ หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ กิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีครูคอยดูแลให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด เสนอแนะข้อผิดพลาด ทำให้ผู้เรียนทราบผลความก้าวหน้า ในการเรียนของตนเอง เพื่อจะได้พัฒนาตนเอง ให้ดีขึ้นต่อไป ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนสนใจ และตั้งใจเรียนมากขึ้น ด้านบรรยากาศ ในการเรียน นักเรียนได้แสดงอย่างอิสระ ผู้สอน มีความเป็นกันเอง นักเรียนจึงเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บันลือ พุกชะวัน (2536) [11] กล่าวว่านักเรียนมีความเป็นอิสระในการคิดเป็นการเปิดใจโดยเสรี การเขียนที่ได้นั้นต้องใช้ภาษาสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียนตามลำดับจากง่ายไปหายาก กล่าวคือได้ฝึกเขียน การเขียนบรรยายสถานที่ การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนบรรยายภาพ การเขียนเล่าเรื่องจากภาพปะติด การเขียนเรื่องจากคำที่กำหนดให้ การเขียนเรื่องจากข้อความที่กำหนดให้ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้าน การเขียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับปิติตา ไชยทิพย์ (2553) [1]

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดของกิลฟอร์ด ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุกขั้นตอนด้วยความสนใจไม่เคร่งเครียด โดยมีครูดูแลอย่างใกล้ชิดให้การเสริมแรง ทำให้ครูผู้สอนและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ขณะจัดกิจกรรมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานกับการเรียน ซึ่งได้ทั้งความรู้และประสบการณ์ การเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการ

พัฒนาการเขียนและสามารถเขียนเรื่องราวต่างๆ ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาวดี วิภาวีน (2543) [14] พบว่านักเรียนไม่กล้าคิด กล้าแสดงออกครั้งแรก และกล้าคิด กล้าแสดงออกมากขึ้น เพราะครูให้ออกาสกับนักเรียนได้คิดอย่างเต็มที่ ทำให้บรรยากาศ การเรียนมีความสนุกสนาน การให้ความเป็นกันเองของครู ทำให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างอิสระเสรี นอกจากนี้บรรยากาศการเรียน ที่เป็นกันเองโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ไม่เบื่อหน่ายและไม่เคร่งเครียดกับการเรียน ได้มีโอกาสได้ระดมความคิดกับเพื่อนมากขึ้น ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ตลอดเวลา ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พุกชะวัน (2553) [11]

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ กิลฟอร์ด ที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ครูควรจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง เพื่อให้สามารถค้นพบความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ใช้สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ ขณะเดียวกันครูต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดกระตุ้นด้วยการจัดกิจกรรมที่ใกล้ตัวก่อน

1.2 ให้ออกาสและเวลาในการฝึกฝน การที่จะฝึกให้นักเรียนเขียนได้อย่างสร้างสรรค์นั้น ครูต้องให้ความสำคัญต่อทักษะการคิด และการเขียนต้องใจเย็น มุ่งมั่น อดทน และใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเกิดความรูสึกเคยชิน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดกิลฟอร์ด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ แบบอื่นเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้และทักษะในการปฏิบัติ

2.2 ควรทำการวิจัยการศึกษา เปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ กิลฟอร์ด กับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ปกติ หรือการเรียนโดยใช้รูปแบบ การสอนอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- [1] Chaitip, Prapasri. (1988). Creative Writing Ability, Matayomsuksa 1 Students' Thai Language Learning by using CIPPA Model. Master of Education Thesis, Graduate School, Khon Kaen University.
- [2] Charoenwongsak, Kriengsak. (2002). Creative Thinking. Bangkok: Success Media. Department of Learning and Instructional Development. (1992). Creative Thinking: Principle, Theory, Instruction, Measurement and Evaluation. Bangkok: Kurusapa Ladprao.
- [3] Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education. 1995. The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008). Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand. Limited publishing house. (in Thai).
- [4] Kleubpanichkoon, Channarong. (1999). Creative Thinking. Bangkok : Odean Store. Ministry of Education. (1999). National Education Act 1999. Bangkok: Prigwan Graphic. (2009). Core Curriculum of Basic Education 1999. Bangkok: Agricultural Cooperation Association of Thailand.
- [5] Moolkam, Suwit. (2004). Strategy for Teaching the Creativity. Bangkok: Pabpim.
- [6] Panmanee, Aree. (1994). Creative Thinking. Bangkok: 1412.
- [7] Pienchob, Sucharit. (1998). Development of Thai Language Teaching. Bangkok: Chulalongkorn University.
- [8] Pimpapan, Pa. (2003). Development of Exercise for developing the Creative Writing Ability in Thai Language for Matayomsuksa 3. Master of Education Thesis in Curriculum and Instruction, Graduate School, Burapa University.
- [9] Ponrungrrote, Channarong. (2003). Creative Thinking. Bangkok : Chulalongkorn University Printing.

- [10] Poowipadawat,Somsak. (2001). Technique for Enhancing the Creativity. Bangkok: Thaiwattanapanich.
- [11] Preuksawan, Banleu. (1990). Development of Creative WritingAbility. Bangkok: Thai-wattana Panich.
- [12] Seehaampai,Prapasri. (1988). Creative Writing. Bangkok: Odean Store.
- [13] Someprayoon, Wannee. (1996). Thai LanguageTeaching in Primary School. Bangkok: Wattanapanich.
- [14] Wipawin, Wipareudee. (2000). Creative Writing for Pratomsuksa 4 Students by using Primary Media. Master of Education Thesis, Graduate School, Chiangmai University.